

ஒரு நாளாகக் குத் தவேயான உணவு, மருத்துவம், கல்விச் செலவுகளைச் சமாளிக்க, நகர்ப்புறத்தில் வசிக்கும் ஒரு தனிநபரின் ஒருநாள் வருமானம் ரூ.32% ஆகவும், கிராமப்புறத்தில் வசிக்கும் ஒரு தனிநபரின் ஒருநாள் வருமானம் ரூ.25% ஆகவும் இருந்தால் போதும் எனத் திட்ட கமிசன் உச்ச நீதிமன்றத்திடம் தெரிவித்திருக்கிறது. திட்ட கமிசனின் இந்தத் தெளிவான வரையறைக்கும் அன்றாட நடப்புக்கும் எந்தவொரு சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை.

இந்தத் தெளிவான வரையறை மீது நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் கிண்டலும் கண்டனங்களும் பாயவே, "நாங்கள் ஒரு தனிநபரின் வருமானம் என்றுதான் வரையறுத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம்; ஆனால், பொதுமக்கள் இதனைக் குடும்பத்தின் வருமானம் எனத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டுள்ளனர். மேலும், இது வறுமையைக் கோட்டைத் தீர்மானிப்பதற்கான வரையறைதானே தவிர, இதனை அளவாகலாகக் கொண்டு ஏழைகள் பெறும் உரிமைகள் எதையும் மறுக்கப் போவதில்லை" என தன்னிலை விளக்கத்தின் அளித்திருக்கிறது, திட்ட கமிசன்.

இந்த விளக்கம், முழுப் பச்சணிக் காயைச் சேற்றில் மறைக்க முயலுவது போன்ற பச்சையான மசோதித்தனமாகும். ஏனென்றால், "மே 2011 அன்று சந்தையில் நிலவும் விலைவாசியின் அடிப்படையில், மானிய விலையில் உணவுப் பொருட்களைப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் குறித்துத் தெளிவான வரையறையை வகுத்துத் தருமாறு" உச்ச நீதிமன்றம் கேட்டதற்குத் தான் இந்தப் பதிலை மனுவாகத் தாக்கல் செய்திருக்கிறது, திட்ட கமிசன். இதன் பொருள், ஒரு நாளாகக் கு இதற்கு மேல் கவி வாங்கும் யாரையும் ஏழையாகக் கருத முடியாது அவர்களுக்கு மானிய விலையில் ரேஷன் கடைகளின் மீலம் உணவுப் பொருட்களை வழங்க முடியாது என்பதுதான்.

திட்ட கமிசன் தற்பொழுது உச்ச நீதிமன்றத்திடம் அளித்துள்ள இந்த வரையறையைக் கைவிட்டுவிட்டால் கூட, இதற்குப் பதிலாக இன்னொரு வரையறையை முன் வைத்து ஏழைகளைக் காவு கொள்ளத் தயங்கப் போவதில்லை. குறிப்பாக, ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படும் உணவு மானியம் உள்ளிட்ட பலவற்று சலுகைகளை வட்டுவதற்கு, இந்திய மக்களின் சாதி மற்றும் சமீகப் பொருளாதார நிலை குறித்த கணக்கெடுப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறது, திட்ட கமிசன்.

